

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCÍCH TRESTNÍCH

z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky

Výhrada

Článek 5

Provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v článku 5, odstavci 1, písmenech „a“ a „c“.

Prohlášení

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Albánie prohlašuje, že kopie všech žádostí o pomoc, které jsou předávány přímo mezi justičními orgány, jakož i písemnosti je doprovázející se zasílají zároveň jejímu Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Albánie prohlašuje, že žádosti a příložené dokumenty mají být opatřeny úředním překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, ledaže dohody uzavřené na základě reciprocity stanoví něco jiného.

Článek 24

Za justiční orgán ve smyslu článku 24 Úmluvy se považuje Ministerstvo spravedlnosti.²⁾

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise Albánie ze dne 27. července 2006, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 2. srpna 2006 - originál anglicky

Článek 24

Albánská republika považuje za justiční orgány v souladu s článkem 24 Úmluvy a ve smyslu Úmluvy:

Nejvyšší soud

Odvolací soudy

Soudy prvního stupně

Nejvyšší státní zastupitelství

Státní zastupitelství při odvolacích soudech

Státní zastupitelství při soudech prvního stupně

ANDORRA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. dubna 2005 - originál francouzsky

Výhrady

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

²⁾ Platnost do 2. srpna 2006.

Článek 2

V souladu s článkem 2 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo podmiňovat dodání jakýchkoli materiálů k žádosti o pomoc tím, že takové materiály či důkazy nebudou bez jejího předchozího souhlasu použity pro účel, který nebyl v žádosti uveden.

S ohledem na článek 2 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc:

- a) týká-li se žádost jednání, které podle andorského práva není trestným činem;
- b) existuje-li pravomocný rozsudek soudu Andorského knížectví, kterým byla dotyčná osoba za stejný trestný čin, z jehož spáchání je podezřelá nebo obviněná v dožadujícím státě, již odsouzena či osvobozena.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a/nebo zajištění věci závislým na podmínkách stanovených v písmenech a, c odstavce 1 článku 5 Úmluvy.

Článek 13

V souladu s článkem 13 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo poskytnout výpisy z trestních rejstříků osoby, která má trvalé bydliště na území Andorského knížectví, pouze pokud půjde o osobu, která byla obviněna nebo postavena před soud.

Článek 22

V souladu s článkem 22 Úmluvy Andorské knížectví prohlašuje, že s ohledem na vnitřní uspořádání a fungování rejstříku trestů nebude Andorské knížectví ostatní smluvní strany automaticky informovat o odsouzeních obsažených v tomto rejstříku.

Nicméně, na základě žádosti cizího justičního orgánu bude Andorské knížectví poskytovat výpisy z rejstříku trestů cizinců, kteří nemají trvalé bydliště na území Andorského knížectví a rezidentů, kteří byli obviněni nebo postaveni před soud.

Prohlášení

Článek 7

Pro účely článku 7 odstavce 3 Úmluvy Andorské knížectví prohlašuje, že předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která se nachází na jeho území, musí být zasláno jeho úřadům nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Andorské knížectví dále prohlašuje, že v případě, že se jedná o předvolání osoby v procesním postavení obžalovaného, poškozeného, znalce anebo svědka, předvolání může být učiněno doporučeným dopisem v případě, že to připouští právo dožadujícího státu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy Andorské knížectví prohlašuje následující:

Kopie dožádání uvedených v článku 15 odstavec 2 a žádostí o předběžné vyšetřování uvedených v článku 15 odstavec 4, mají být zaslány Ministerstvu spravedlnosti a vnitra Andorry.

V naléhavém případě mohou andorské justiční orgány vrátit dožádání orgánům uvedeným v článku 15 a zároveň mohou tato dožádání zaslat prostřednictvím Interpolu anebo orgánům dožadujícího státu k tomu výslovně určeným.

Článek 16

Andorské knížectví prohlašuje, že v souladu s článkem 16 odstavce 2 musí být žádosti a přiložené dokumenty opatřeny překladem do katalánštiny, španělštiny anebo francouzštiny.

Článek 21

Andorské knížectví prohlašuje, že v naléhavém případě mohou být informace podle článku 21 zaslány Ministerstvu spravedlnosti a vnitra a zároveň státnímu zastupitelství Andorského knížectví spolu s informacemi nezbytnými pro další řízení.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Andorské knížectví prohlašuje, že pro účely této Úmluvy jsou justičními orgány Andorského knížectví:

- Vyšší soud Andorry;
- Soud „The Court of Corts“ (soud s výlučnou pravomocí v trestních věcech);
- předseda soudu „The Court of of Corts“;
- Soud „The Court of the Battles“ (soud první instance);
- soudce „The Battle“ (soudce);
- generální prokurátor;
- zástupce prokurátora.

ARMÉNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2002 -originál anglicky

Výhrady

Článek 2

K důvodům, které stanoví článek 2, si Arménská republika dále vyhrazuje právo odmítnout pomoc v jakémkoli z následujících případů:

- a) pokud trestný čin, ohledně něž se právní pomoc žádá, není kvalifikován jako „zločin“ a podle zákonodárství Arménské republiky za něj nelze uložit trest,
- b) pokud je v Arménské republice ohledně trestného činu, pro který se právní pomoc žádá, podána žaloba,
- c) pokud je v právní moci rozsudek nebo jiné konečné rozhodnutí týkající se trestného činu, ohledně něž se právní pomoc žádá.

Článek 3

V souladu s článkem 3 Úmluvy Arménská republika při provádění dožádání o provedení důkazu výsledkem svědků vezme v úvahu článek 42 Ústavy, podle něž osoba nemá být nucena svědčit sama proti sobě nebo svědčit proti svému manželu nebo proti blízkému příbuznému.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Arménská republika vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a/ nebo zajištění věci závislým na podmínkách stanovených v písmenech a, b, c odstavce 1 článku 5 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že dožádání o doručení předvolání se zasílají nejméně 50 dní před datem kdy se má osoba dostavit.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 kopie všech žádostí o pomoc, které jsou v případech stanovených v odstavci 2 téhož článku předávány mezi justičními orgány, se zároveň zasílají Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Arménská republika prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka arménského nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy jsou pro účely této Úmluvy justičními orgány Arménské republiky:

Ministerstvo spravedlnosti
Generální prokuratura
Ministerstvo vnitra³⁾
Ministerstvo národní bezpečnosti
Kasační soud
odvolací soudy
obvodní soudy prvního stupně města Jerevan
soud prvního stupně kraje Kotayk⁴⁾
soud prvního stupně kraje Ararat
soud prvního stupně kraje Armavir
soud prvního stupně kraje Aragatzotn
soud prvního stupně kraje Shirak
soud prvního stupně kraje Tavoush
soud prvního stupně kraje Gegharqunik
soud prvního stupně kraje Vayotz Tzor
soud prvního stupně kraje Sjuniq.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Arménie ze dne 22. října 2008, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 24. října 2008 - originál anglicky

³⁾ Platnost do 24. října 2008.

⁴⁾ Tento a následující zeměpisné názvy jsou ponechány v anglické transkripci.

Článek 24

V prohlášení Arménské republiky z roku 2002 bylo příslušným orgánem pro účely Úmluvy mezi jinými zvoleno Ministerstvo vnitra. V roce 2003 bylo Ministerstvo vnitra Arménské republiky reorganizováno v Policii Arménské republiky; Policie Arménské republiky tedy nahradilo předchozí Ministerstvo vnitra v pozici příslušného justičního orgánu.

ÁZERBÁJDŽÁN

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. července 2003 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

V souladu se článkem 23, odstavcem 1 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že kromě případů uvedených v článku 2 této Úmluvy může být pomoc odmítnuta také v následujících případech:

- týká-li se žádost jednání, které podle právního řádu Ázerbájdžánské republiky není trestným činem;
- existuje-li pravomocný rozsudek soudu Ázerbájdžánské republiky nebo třetího státu, kterým byla dotyčná osoba za stejný trestný čin, z jehož spáchání je podezřelá nebo obviněná v dožadujícím státě, již odsouzena;
- týká-li se žádost trestného činu, který je předmětem vyšetřování či soudního řízení v Ázerbájdžánské republice, a splnění této žádosti není možné odložit.

Článek 5

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věci bude provedeno za podmínek uvedených v ustanovení článku 5, odstavce 1.a a c Úmluvy.

Prohlášení

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit dodržování Úmluvy na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

Článek 3

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že dožádání týkající se trestních věcí uvedených článku 3 Úmluvy a za účelem provedení důkazů budou prováděna s ohledem na ustanovení článku 66 ústavy Ázerbájdžánské republiky:

Výňatek z ústavy Ázerbájdžánské republiky:

Článek 66

Zákaz výpovědi proti rodinným příslušníkům

Nikdo nesmí být nucen vypovídat proti sobě, svému manželovi či manželce, dětem, rodičům nebo sourozencům. Úplný výčet rodinných příslušníků, vůči kterým svědecká výpověď není povinná, je uveden v zákoně.

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že doručení předvolání musí být předáno nejméně 50 dní před datem, kdy se má osoba dostavit.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že všechny žádosti o pomoc, doručované mezi justičními orgány přímo, jakož i ostatní přiložené doklady, musí být současně zaslány i Ministerstvu spravedlnosti Ázerbájdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že žádosti, jakož i jakékoliv jiné dokumenty související s uplatňováním této Úmluvy, musí být opatřeny překladem do ázerbájdžánského nebo anglického jazyka.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že pro účely Úmluvy bude za justiční orgány považovat následující instituce:

- Ministerstvo spravedlnosti Ázerbájdžánské republiky;
- Generální prokuraturu Ázerbájdžánské republiky;
- soudy Ázerbájdžánské republiky (s výjimkou Ústavního soudu).

Prohlášení obsažená v listině o přístupu, uložené dne 30. září 2002 - originál anglicky

Článek 1

V souladu s článkem 1, odstavcem 1 Úmluvy bude Svazová republika Jugoslávie poskytovat právní pomoc pouze v řízeních o trestných činech, zakotvených v zákonech Svazové republiky Jugoslávie, jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci příslušných jugoslávských soudů.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 3 Úmluvy doručí Svazová republika Jugoslávie soudní předvolání vydané na jméno osoby, proti níž bylo zahájeno trestní řízení a která má trvalé bydliště na území Jugoslávie, pouze tehdy, bude-li předvolání doručeno příslušnému justičnímu orgánu 30 dní před stanoveným datem, kdy se má zmíněná osoba dostavit k soudu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy a v souvislosti s prováděním článku 15, odstavce 2 Úmluvy, Svazová republika Jugoslávie žádá o zasílání kopií žádostí o právní pomoc Federálnímu ministerstvu spravedlnosti.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie tímto prohlašuje, že za justiční orgány bude pro účely této Úmluvy považovat řádné soudy a veřejné (tj. státní) prokuratury.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada učiněná původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993 - originál anglicky

Článek 5

Podle ustanovení článku 5.1.a a 5.1.c bude dožádání o prohlídku či zajištění věci provedeno za podmínky, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak práva České republiky a že provedení dožádání je v souladu s právem České republiky.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994 - originál anglicky

Článek 7⁶⁾

V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručení předvolání obviněnému, který se nachází na území České republiky, má být zasláno příslušným orgánům České republiky nejméně 30 dnů před datem, kdy se mají dostavit.

Článek 15⁷⁾

Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mají být dožádání týkající se trestní věci adresována Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky před tím, než je věc předložena soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co byla věc předložena soudu.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny k Dodatkovému protokolu k Úmluvě dne 19. listopadu 1996 - originál anglicky

⁵⁾ Výbor ministrů Rady Evropy na svém 967. zasedání rozhodl, že Černá Hora se stane smluvní stranou této úmluvy od 6. června 2006.

⁶⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky: „V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručení předvolání obviněnému, který se nachází na území České republiky, má být zasláno příslušným orgánům České republiky nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.“

⁷⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky: „Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mají být dožádání týkající se trestní věci adresována Generální prokuratuře České republiky před tím, než je věc předložena soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co byla věc předložena soudu.“

Článek 24⁸⁾

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a s článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu budou za justiční orgány považovány následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

GRUZIE

Výhrady a prohlášení obsažené ve verbální nótě ministra zahraničních věcí, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. října 1999 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

Ministr zahraničních věcí Gruzie prohlašuje, že právní pomoc může být odmítnuta:

- (a) pokud bylo v Gruzii zahájeno trestní řízení pro trestný čin, ohledně něž se pomoc žádá;
- (b) pokud trestný čin, ohledně něž se pomoc žádá, byl již souzen soudem a rozsudek vstoupil v účinnost.

Článek 5

Gruzie si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na podmínkách daných v písmenech „a“, „b“ a „c“ článku 5, odstavce 1.

Prohlášení

Článek 15

Jak stanoví článek 15, odstavec 6, kopie dožádání musí být zaslány Ministerstvu spravedlnosti Gruzie.

Článek 16

Žádosti o právní pomoc a přiložené dokumenty musí být dodány v anglickém či ruském jazyce.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy považuje Gruzie za „justiční orgány“:

- Ústavní soud,
- obecné soudy,
- Generální prokuraturu.

CHORVATSKO

Výhrada a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 7. května 1999 - originál anglicky a chorvatsky

Výhrada

Článek 5

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání doručená pro prohlídku či zajištění věci budou provedena, pouze pokud budou splněny podmínky stanovené v písmenech a), b) a c) článku 5, odstavce 1.

Prohlášení

⁸⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené v dopise ministra spravedlnosti České republiky ze dne 15. prosince 1995, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu Dodatkového protokolu k Úmluvě dne 18. prosince 1995, které nahradilo prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994, které nahradilo prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení z 15. prosince 1995 - originál anglicky:

„V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a s článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu budou za justiční orgány dále považovány následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.“

Text původního prohlášení z 15. března 1994 - originál anglicky:

„Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Nejvyšší státní zastupitelství České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“

Text původního prohlášení z 15. dubna 1992 - originál anglicky:

„Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Generální prokuratura České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“

Článek 7

Chorvatská republika prohlašuje, že doručení předvolání osobě sídlící na chorvatském území musí být zasláno příslušným chorvatským justičním orgánům nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání o vzájemnou pomoc mají být adresována Ministerstvu spravedlnosti Chorvatské republiky. V naléhavém případě mohou být dožádání adresována Ministerstvu spravedlnosti Chorvatské republiky přes Organizaci mezinárodní trestní policie (INTERPOL).

Článek 16

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty musí být opatřeny překladem do jazyka chorvatského nebo, pokud to není možné, do jazyka anglického.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou justičními orgány v Chorvatské republice soudy a prokuratury.

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 27. září 1967 - originál anglicky

Výhrady

Článek 5⁹⁾

Izrael nepovolí provedení dožádání o předání předmětů důkazů či o prohlídku a zajištění věci, s výjimkou případů extradičních trestných činů.

Článek 17¹⁰⁾

Izrael bude požadovat, aby všechny důkazy a dokumenty předávané mu podle této Úmluvy byly ověřeny osvědčením izraelského diplomatického či konzulárního zástupce.

Článek 22

Izrael nebude provádět oznamování „následných opatření“ uvedených v článku 22 automaticky, ale vyvine veškeré úsilí tak činit.

Prohlášení

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která se nachází na jeho území, musí být zasláno jeho úřadům nejméně 40 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15¹¹⁾

Veškeré žádosti a jiná sdělení podle této Úmluvy se zasílají prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.

Článek 16

Izrael bude vyžadovat, aby žádosti a přiložené dokumenty, které mu budou adresovány, byly opatřeny překladem do hebrejštiny, angličtiny nebo francouzštiny.

Článek 24¹²⁾

Pro účely této Úmluvy bude za justiční orgán považován jakýkoli příslušný soud nebo tribunál a nejvyšší státní zástupce Státu Izrael.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Izraele ze dne 27. ledna 1999, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 8. února 1999 - originál anglicky

Článek 15

Veškeré žádosti a jiná sdělení do Izraele podle této Úmluvy by měly být zasílány na následující adresu: Ministry of Justice, Directorate of Courts, Departments of Legal Assistance to Foreign Countries, P. O. Box 34142 - 91340 Jerusalem.

⁹⁾ Výhrada byla odvolána dopisem ministra zahraničních věcí Izraele ze dne 5. července 1974, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 30. září 1974.

¹⁰⁾ Výhrada byla odvolána dopisem ministra zahraničních věcí Izraele ze dne 5. července 1974, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 30. září 1974.

¹¹⁾ Platnost do 8. února 1999.

¹²⁾ Platnost do 8. února 1999.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy budou za justiční orgány Státu Izrael považovány následující orgány:

- jakýkoli příslušný soud či tribunál
- nejvyšší státní zástupce Státu Izrael
- státní zástupce Státu Izrael
- ředitel odboru mezinárodních věcí Ministerstva spravedlnosti
- zástupce ředitele odboru mezinárodních věcí Ministerstva spravedlnosti

Moldavsko

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. února 1998 - originál francouzsky a moldavsky

Výhrady

Článek 2

Podle článku 2 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že odmítne pomoc, pokud:

- spáchaný čin není považován za trestný čin podle zákonodárství Moldavské republiky;
- pachatel nemůže být volán k odpovědnosti z důvodu amnestie;
- trestní odpovědnost je vyloučena promlčením;
- po spáchání trestného činu pachatel upadl do stavu trvající duševní poruchy vylučující trestní odpovědnost;
- existuje trvající trestní řízení ohledně téže osoby pro týž trestný čin;
- existuje vykonatelný trest či soudní rozhodnutí, které uzavírá případ, ohledně téže osoby a pro týž trestný čin.

Článek 5

Podle článku 5, odstavce 1 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo provádět dožadání o prohlídku či zajištění věci v souladu s přihlednutím k podmínkám stanoveným v článku 5, odstavci 1, písmenech (a), (b) a (c) Úmluvy.

Článek 13

Moldavská republika si vyhrazuje právo neprovést dožadání o pomoc uvedenou v článku 13, odstavci 2 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 15

Podle článku 15, odstavce 6 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc musí být adresovány Ministerstvu spravedlnosti nebo Generální prokuratuře.

Článek 16

Podle článku 16, odstavce 2 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc a přiložené dokumenty mají být vyhotoveny v moldavštině nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy nebo opatřeny překladem do některého z těchto jazyků.

Článek 24

Podle článku 24 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pro účely Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních považuje soudy prvního stupně (judecatoriile), soudy (tribunalele), Odvolací soud (Curtea de Apel), Nejvyšší soud (Curtea Suprema de Justitie), Ministerstvo spravedlnosti (Ministerul Justitie), Generální prokuraturu (Procuratura Generala), orgány Generálního prokurátora Moldavské republiky (organele procuraturii Republicii Moldova) za justiční orgány pro Moldavskou republiku.

MONAKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 19. března 2007 - originál francouzsky

Výhrady

Článek 2

Monacké knížectví si vyhrazuje právo v konkrétních případech poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování a informace obsažené v zaslaných dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Monacké knížectví vyhrazuje možnost podřídit žádost o prohlídku či zajištění splnění podmínek stanovených v článku 5, odstavci 1.a.

Prohlášení

Článek 7

Monacké knížectví prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 7, odstavci 3 a v souladu s tím stanoví, že doručení předvolání obviněným osobám, které jsou na monackém území, musí být zasláno monackým orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se takové osoby mají dostavit.

Monacké knížectví prohlašuje, že „Ministerstvem spravedlnosti“ se pro účely Úmluvy rozumí „Direction des Services Judiciaires“.

Článek 15

Monacké knížectví prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 15, odstavci 6 ve vztahu k odstavcům 2 a 4 článku 15, takže ustanovení těchto dvou odstavců se budou používat následovně:

Článek 15, odstavec 2: v naléhavém případě, když dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 jsou adresována justičními orgány dožadující strany přímo justičním orgánům dožadované strany, má být jejich kopie zároveň zaslána ministerstvu spravedlnosti dožadované strany;

Článek 15, odstavec 4: žádosti o vzájemnou pomoc, kromě těch, které upravují odstavce 1 a 3 článku 15, a zejména žádosti o vyšetřování předcházející trestnímu stíhání, musí být adresovány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožadované strany a vráceny stejnou cestou.

Článek 16

Monacké knížectví prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 16, odstavci 2 Úmluvy a v souladu s tím stanoví, že žádosti a přiložené dokumenty mu adresované musí být opatřeny překladem do francouzštiny.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - originál anglicky a rusky

Výhrady

Článek 2

V souladu s článkem 23, odstavcem 1 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že kromě důvodů stanovených v článku 2 Úmluvy může být pomoc odmítnuta v některém z následujících případů:

- a. pokud osoba, která je podezřelá či obviněná z trestného činu v dožadujícím státě, je v Ruské federaci či ve třetím státě v souvislosti s tímto trestným činem postavena před soud nebo byla odsouzena či osvobozena nebo bylo ohledně ní v Ruské federaci či ve třetím státě soudem rozhodnuto ve věci nezahajovat či zastavit řízení, ohledně kterého byla žádost o pomoc učiněna;
- b. pokud jsou trestní řízení nebo výkon trestu vzhledem k uplynutí promlčecí lhůty v souladu s právem Ruské federace nemožné.

Článek 3

V souladu s článkem 3 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo odmítnout provést dožádání o zajištění důkazu, pokud osoby, o které jde, použily své právo neposkytnout důkaz v předmětném případě přiznané jim právem Ruské federace.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým pouze na podmínkách uvedených v písmenech „a“, „b“, „c“ odstavce 1 uvedeného článku Úmluvy.

Článek 11

V souladu s článkem 11 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že ve své žádosti o dočasné předání osoby ve vazbě k výslechu jako svědka nebo pro účely konfrontace by příslušné orgány dožadujícího státu měly poskytnout následující informace:

- a. plné jméno osoby a místo jejího narození, pokud možno;
- b. popis trestného činu, dobu a místo jeho spáchání;
- c. okolnosti, které mají být objasněny v průběhu vyšetřování či konfrontace;
- d. dobu, po kterou je požadována přítomnost této osoby v dožadujícím státě.

V souladu s článkem 11, odstavcem 2 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že žádost o průvoz osoby ve vazbě se adresuje Generální prokuratuře Ruské federace.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že při poskytování pomoci podle článků 3, 4 a 5 Úmluvy příslušné orgány smluvních stran komunikují s:

- Nejvyšším soudem Ruské federace - ve věcech soudní činnosti Nejvyššího soudu Ruské federace, a Ministerstvem spravedlnosti Ruské federace - ve věcech týkajících se činnosti ostatních soudů;
- Ministerstvem vnitra Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Ministerstva vnitra Ruské federace;
- Federální bezpečnostní službou Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Federální bezpečnostní služby;
- Federální finanční policií Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Federální finanční policie;
- Generální prokuraturou Ruské federace - ve všech ostatních případech šetření a předběžného vyšetřování.

V naléhavých případech mohou být žádosti zaslány přímo justičními orgány dožadujícího státu justičním orgánům Ruské federace ve smyslu výhrady k článku 24 Úmluvy. Kopie dožádání se současně zasílají příslušnému centrálnímu orgánu.

Žádosti upravené článkem 13, odstavcem 2 Úmluvy se adresují Ministerstvu spravedlnosti Ruské federace nebo Generální prokuratuře Ruské federace.

Pokud o to požádá orgán, který vydal dožádání o právní pomoc, Nejvyšší soud Ruské federace a Generální prokuratura Ruské federace zváží možnost použití procesního práva dožadujícího cizího státu při provádění dožádání, pokud je to slčitelné s právem Ruské federace.

Článek 22

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 22 Úmluvy Ruská federace informuje ostatní smluvní strany o opatřeních následujících po odsouzení jejich občanů na základě vzájemnosti a pouze, pokud jde o informace uznávané jako úřední v souladu s právem Ruské federace.

Prohlášení

Článek 2

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 2 Úmluvy by se měla používat tak, aby byla zajištěna nevyhnutelná odpovědnost za trestné činy, na které se Úmluva vztahuje.

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že právo Ruské federace neupravuje pojem „politických trestných činů“. Ve všech případech při rozhodování, zda poskytnout pomoc, Ruská federace nebude za „politické trestné činy“ nebo za „trestné činy spojené s politickými trestnými činy“ považovat následující činy:

- a. zločiny proti lidskosti uvedené v člancích II a III Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia (1948), v člancích II a III Mezinárodní úmluvy o potlačování a trestání zločinu apartheidu (1973) a v člancích 1 a 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání (1948);
- b. uvedené v článku 50 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu zraněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli (1949), článku 51 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu zraněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři (1949), článku 130 Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci (1949), článku 147 Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války, článku 85 Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (1977), článků 1 a 4 Dodatkového protokolu II k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (1977);
- c. trestné činy uvedené v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel (1970), Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví (1971), Protokolu o potlačování protiprávních násilných činů na letištích, která slouží mezinárodnímu civilnímu letectví (1988), který doplňuje výše uvedenou Úmluvu z roku 1971;
- d. trestné činy uvedené v Úmluvě o předcházení a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických pracovníků (1973);
- e. trestné činy uvedené v Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí (1979);
- f. trestné činy uvedené v Úmluvě o fyzické ochraně jaderných materiálů (1980);
- g. trestné činy uvedené v Úmluvě OSN proti nezákonnému obchodu s narkotiky a psychotropními látkami (1988);
- h. jiné srovnatelné trestné činy uvedené v mnohostranných mezinárodních úmluvách, jichž je Ruská federace smluvní stranou.

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že dožádání o doručení předvolání by mělo být zasláno nejméně 50 dnů před datem, kdy se má osoba dostavit.

Článek 16

Ruská federace prohlašuje, že žádosti o pomoc a přiložené dokumenty zasílané Ruské federaci by v souladu s článkem 16, odstavcem 2 Úmluvy měly být opatřeny překladem do ruského jazyka.

Článek 24

Ruská federace prohlašuje, že pro účely Úmluvy uvedené v článku 24 Úmluvy, se soudy a orgány prokuratury považují za justiční orgány Ruské federace.

SAN MARINO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené 18. března 2009 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

Ve smyslu článku 2 Úmluvy si Republika San Marino vyhrazuje právo poskytnout právní pomoc za podmínky, že výsledky šetření, stejně jako předané informace, dokumenty a provedené úkony nebudou bez předchozího souhlasu použity ani poskytnuty k jiným účelům, než byly vymezeny v žádosti.

Ve smyslu článku 2 Úmluvy si Republika San Marino vyhrazuje právo odmítnout právní pomoc, pokud osoba, které se žádost týká, byla již usvědčena ze stejného skutku pravomocným rozhodnutím justičního orgánu San Marina.

Článek 22

Ve smyslu článku 22 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že z organizačních důvodů není Archiv San Marina schopen zaručit systematickou výměnu informací o rozhodnutích obsažených v soudních záznamech. Nicméně republika San Marino bude na základě konkrétní žádosti od příslušného zahraničního justičního orgánu poskytovat informace o trestních rozsudcích ze soudních záznamů.

Prohlášení

Článek 5

Ve smyslu článku 5 odst. 1 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že si vyhrazuje právo přijmout žádosti o právní pomoc za podmínek zmíněných v článku 5 a) a c).

Článek 7

Ve smyslu článku 7 odst. 3 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že bude poskytovat právní pomoc na svém území pouze pokud budou předvolání zaslána příslušnému orgánu 40 dní před požadovaným datem dostavení.

Článek 15

Ve smyslu článku 15 odst. 2 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechny žádosti a související dokumenty musí být předávány přímo příslušnému justičnímu orgánu a kopie musí být zaslána Ministru spravedlnosti. Republika San Marino prohlašuje, že pro účely této úmluvy je příslušným orgánem Jednotný soud San Marino (Tribunale Unico di San Marino).

Článek 16

Ve smyslu článku 16 odst. 2 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechny žádosti o právní pomoc a související dokumenty zasláné příslušným orgánům San Marina vyhotovené v jiném než italském jazyce musí být doplněny o překlad do italštiny.

Článek 24

Ve smyslu článku 24 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že pro účely této Úmluvy se termínem justiční orgány rozumí:

- Právní komisař - vyšetřující soudce (Commissario della Legge - Giudice inquirente)
- Právní komisař - rozhodčí soudce (Commissarion della Legge - Giudice decidente)
- Státní zástupce (Procuratore del Fisco)
- Odvolací soudce pro trestní věci (Giudice di appello penale)
- Soudce třetí instance ve trestních věcech (Giudice per la Terza Instanza penale)
- Soudce mimořádných opravných prostředků v trestních věcech (Giudice per Rimedi straordinari in materia penale)
- Rada garantů ústavních pravidel (Collegio Garante della costituzionalità delle norme)

Článek 26

Ve smyslu článku 26 odst. 4 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechna ustanovení dvoustranných úmluv o právní pomoci se smluvními stranami této Úmluvy zůstanou účinná, pokud nejsou v rozporu s ustanoveními této úmluvy.

SRBSKO

Prohlášení obsažená v listině o přístupu, uložené dne 30. září 2002 - originál anglicky

Článek 1

V souladu s článkem 1, odstavcem 1 Úmluvy bude Svazová republika Jugoslávie poskytovat právní pomoc pouze v řízeních o trestných činech, zakotvených v zákonech Svazové republiky Jugoslávie, jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci příslušných jugoslávských soudů.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 3 Úmluvy doručí Svazová republika Jugoslávie soudní předvolání vydané na jméno osoby, proti níž bylo zahájeno trestní řízení a která má trvalé bydliště na území Jugoslávie, pouze tehdy, bude-li předvolání doručeno příslušnému justičnímu orgánu 30 dní před stanoveným datem, kdy se má zmíněná osoba dostavit k soudu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy a v souvislosti s prováděním článku 15, odstavce 2 Úmluvy, Svazová republika Jugoslávie žádá o zaslání kopií žádostí o právní pomoc Federálnímu ministerstvu spravedlnosti.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie tímto prohlašuje, že za justiční orgány bude pro účely této Úmluvy považovat řádné soudy a veřejné (tj. státní) prokuratury.

TURECKO

Výhrada a prohlášení učiněná při podpisu dne 23. října 1959 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 24. června 1969 - originál francouzsky

Výhrada

Článek 5

Provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v odstavci 1.a, b. a c.

Prohlášení

Článek 7

Doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Turecké republiky, bude záviset na předání řádným tureckým orgánům nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit.

UKRAJINA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - originál anglicky a ukrajinsky

Výhrady

Článek 2

Ukrajina si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc, pokud

- a. jsou dobré důvody domnívat se, že jejím cílem je trestní stíhání, odsouzení či potrestání osoby z důvodu její rasy, barvy kůže, politického, náboženského či jiného přesvědčení, pohlaví, etnického či společenského původu, společenského postavení, místa pobytu, jazyka a jiných znaků;
- b. vyhovění žádosti je neslučitelné se zásadou „non bis in idem“ („za stejný trestný čin nebudou uloženy dva tresty“);
- c. žádost se týká trestného činu, který je na Ukrajině předmětem vyšetřování a justičního posuzování.

Článek 5

Ukrajina vyhoví soudním rozhodnutím týkajícím se prohlídky a zajištění věci za podmínky předvídané v článku 5, odstavci 1, písmeni c.

Prohlášení

Článek 7

Předvolání obžalovaného, který je na území Ukrajiny, se zasílá orgánům, kterých se týká, nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit k soudu.

Článek 16

Žádosti a příložené dokumenty se na Ukrajinu zasílají spolu s překladem do ukrajinštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nejsou v těchto jazycích sepsány.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou „justičními orgány“ Ukrajiny obecné soudy, prokurátoři všech stupňů a orgány přípravného vyšetřování.

***Prohlášení** obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky*

Článek 15

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě dožadání orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 15, odstavci 1 Úmluvy.